

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitlér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A kormány iparosainkért.

avál egyik megyei közgyűlé-
sen tárgyalatott több király-
hágtónúli vármegyének át-
írata, hogy az ipartörvény
50. §-ának utolsó bekezdése
módosíttassék. E bekezdés
így hangzik: „Élelmi szereket
kivéve, a heti vásárokon csak a helyben lakó
iparos van jogosítva árulni eikkeit.”

Midőn az ipartörvényt a kormány javaslat alak-
jában a Háznak benyújtotta, eléggé gondoskodott ar-
ról, hogy a vásárló az eladók és vevők érdekeinek
együtttes tekintetbevételével szabályoztassék. Azon-
ban az országgyűlési tárgyalások során az a nézet
emelkedett többségre, mely a helybeli iparosokat
a házalás módjára folyton piacozó kalmároktól
akarta védelmezni. Így fogadtatott el az 50-ik §.
Azonban alig lépett az új ipartörvény életbe, sok
felől hangzottak a keservesnél keservebb pan-
aszok ezen szűkkeblű megszorítás ellen. Egy-
mást érték a kormányhoz és országgyűléshez in-
tézett kérelmek, különösen kisebb községekből
való iparosok részéről. Előadták és igazolták,
hogy a vidéki heti vásárokról való kiltításuk az
ő teljes tönkremenetelükkel egyértelmű. Mert van-
nak számos iparágak, melyeknek termékei csak
vásárlás útján remélhetnek értékesülést. Továbbá
van számtalan iparos, aki műhelyeit költségkímé-
lésből a nagyobb központokhoz közelebb eső
kis helységekből állította föl, de azon reményben,
hogy a közeli forgalmi központban állandó piacot
talál. Ez volt a panaszok egyik forrása, míg a
baj másik oldala a fogyasztó közönséget érint-
te, mely így elesett attól a megszokott előnytől
és kényelemtől, hogy szükségleteit önként kifej-
lődő verseny mellett, kényelmesen fűdözhesse.

A kormány ezen tömeges panaszokkal szem-
ben köve érezvén kezét a törvény által, a ba-
joknak csak némi ideiglenes enyhülését érthette el
rendeleti úton. Hogy azonban az alkalmazandó
orvosság valóban megfeleljen a tényleges szük-
ségnek, minden törvényhatóságához leküldötte a
megpanaszolt törvényszakaszt véleményadás vé-
gett. Mondani se kell, hogy ugy vármegyénk,
mint városunk törvényhatósága az illető szakasz-
nak további fentartása mellett nyilatkozott. Mert
iparosaink védelme és jól felfogott érdeke a mi
viszonyaink között, ahol csupa nagyközségek van-
nak, tehát helyben is megtalálható minden szük-
séges iparcikk és helyben is van elég verseny,
azt a tanácsot adták, hogy a helyben lakó iparos
érdeke mint adófizető is, a kószáló és rendszeren
rossz portékájú szerencsevadászokkal szemben
biztosítva legyen.

Az azonban ezen párt és fölfogás kisebbségben
maradt, mert a nyilatkozatra fölszólított 57 tör-
vényhatóság közül 35, 12 kereskedelmi kamara
közül pedig 7 a régi §. ellen nyilatkozott s a
piacozás korlátlan szabadságát sürgette.

Ily körülmények között a kormány teljesen
meggyőződött, hogy az 1884-iki ipartörvény 50.
§-a magában véve sok helyütt alkalmas, de még
több helyütt káros, a viszonyok változandósága
szerint. Oly megoldásról kellett tehát gondoskodni,
hogy az iparosok helyi érdekei minden törvényható-
ságban külön a fenálló szükség szerint kielégítést
nyerjenek. Ezen megoldást az új módosítás igen
szerencsésen eltalálta.

Ugyanis őrizkedett minden merev intézkedés-
től, hanem csak az általános elvet jelölte ki, mely
szerint minden törvényhatóság köteles lesz a saját
körében szabályrendeléstől eldönteni: vajjon kíván-
tosnak tartja-e, hogy területén az iparosok kölcsön-
ösen szabadon piacozhassanak, avagy mindéggyik
a maga községe területére legyen szorítva.

Minden gondolkodó ember kénytelen belátni,
hogy a kormány ennél bőlebben és az iparo-
sok érdekének megfelelőbben nem is intézkedhet-
ett volna. Mert így minden törvényhatóság, ne-
vezetesen a vármegyék, tekintetbe vehetik ezen
érdemes és tekintélyes polgári osztálynak külön-
leges helyi érdekeit.

Természetes — amint hogy nem is lehet
máskép — miszerint ezen rendkívüli kedvezm-
ényes megoldás mellett is akadhatnak kivételkép
egyesek, akik némely kívánságukat kielégítve
nem találják. De ezek gondolják meg, hogy va-
lamint a családban, úgy az államban is, egyesek-
nek a többség jóvoltáért néha meg kell rövidülniök.

Különböen megyénkben csupa nagyközségek
vannak, ezekben a napi szükséghez kellő ipar-
cikk megfelelő mennyiségben helyenkint kap-
ható; így tehát az idevágó megyei szabályren-
delet készítésénél általános elvül bizonyára az fog
szolgálni, hogy a sokat vitatott 50. §. hagyassék
meg változatlanul érvényben.

Mint hogy azonban a vármegye bizonyára
minden lehető méltányos igényt szívesen és jóaka-
rólág tekintetbe fog az alkotandó szabályrendelet-
ben venni: igen kívánatos, hogy az egyes ipar-
testületek, amennyiben a vármegyének valószínű
álláspontját módosítva szeretnék látni, vagy egyes
mesterségeket külön tekintetek alá kívánának
vetetni, ebbeli indokolt fölszólalásaikhoz már most
jó előre gyűjtsék az adatokat, hogy annak idején
készületlenül ne találhassanak és a késő bánat
céltalan kesergéseitől megmeneküljenek.

A Zasztava választási politikája.

Két anekdotában illusztrálva.

Párterő kérdésében legjobb informátor az
ellenfél. Ezért hát jól esik a Zasztavának minapi
zombori cikkéből (olvasható a helyi Zasztava
utolsó számában) értesülnünk, hogy Zomborban a
szerbek nagy része a politikában jelenleg egyet-
ért a magyarokkal és hogy így Zomborban az
ellenzék bukása, a polgári párt diadala biztosra
vehető.

Azután összeszidja ama szerb-magyar ligá-
nak vezérfőfőit, mint oly embereket, akik ilyen-
formán neki, „meg mindig a régi“ Zasztavának,
felmondták a szerződést. Perli tehát őket, mint
szerződésszegőket.

Ehez a mondvasínált szerződésszegéshez egé-
szen hasonló folyt le 15 év előtt Baján. Ugyanis volt
ott valami Bum nevű ügyvéd, aki mint híres ház-
bér-nemfizető, már alig kapott lakást, míg nem
végre egy fogas száraz prókátor a legszigorubb
szerződési pontok mellett beeresztette egyik há-
zába. Az első negyedet az új lakó előre pontosan
letette, hogy javuljon a renoméja; de aztán több
résztlet se bír, se kapitány nem tudott rajta meg-
venni. Butorainál egyebe nem volt, azokat pedig már
rég le- és felül foglaltatta. Végre a károsult házi-
gazda meggyőződött, hogy még legjobban jár
vele, ha a multra szóló tartozását elengedi és ki-
teszi a szűret a kapu elé.

Igen ám, de ez nem ment olyan könnyen!
Mert mikor az ípsztét ki akarták akolbolí-
tani, ő is elővette ám a szerződést és bíróság elé
vitte annak 19-ik pontját, mely így szólt: „Ha a
bérlo a házbérral netán hátralékban maradna,
addig, míg azt az utolsó krajcárig le nem rötta,
neki s övéinek a házból távoznia nem szabad.” En-
nek folytán aztán B. uram ugyan sohse fizetett,
de még jó darabig lógtat a szegény háziúr nya-
kán, míg végre az, nem tudván más hatásos szert,
téli ablakok fölrakása címén leszedte a nyáriakat
s nem tett helyükbe semmit. Így kellett lakha-
tatlaná tennie a saját házat, csak hogy ezt a be-
fészelt patkányt onnan kipusztíthassa.

Igy járt a Zasztava — Bum ur — is a zom-
bori szerbek többségével. Régente akklimatizálta
magát náluk, azaz beállt lakójuknak; de nem
fizetett, azaz se általános, se különös előnyöket
nem vívott ki számukra maszlagos agyrémeivel.
Tehát most, midőn ráunva, ki akarják tenni a szű-
rét, még ő neki áll feljebb, ő vádolja a szerb
u. n. néppárt vezető férfait szerződésszegésről,
hűtlenségről, konclesésről. Hanem azért a saját,
kevessé szemérmes 19. §-a alapján minden kiuta-
sítás és mellőztetés dacára, meg akar maradni a
változott viszonyok között is a zombori szerb ér-
dekek tolmácsának, és házi barátul, lakóul, ki-
vánja magát türetni azokkal, akiknek legalább
egy évtizedet kilopott fejlődésük, haladásuk éle-
téből.

Ime ez a Zasztava 19-ik §-a. Csak önmagát
ismétli azon sürgetése is, hogy a szerbek állit-
sanak itt föl legalább külön szerb kormánypárti
jelöltet és vesszenek össze a magyarokkal újból.

Ezt szeretné, ezt keresi a Zasztava. De hát
ezzel nyilván úgy fog járn, mint a es . . . i iskolás
gyerekek a glóbuszal. Ugyanis 8 év előtt ne-
szét vették Cs . . . n, hogy az új tanfelügyelő vízi-
tálni jön az iskolát; azt is tudták róla, hogy az
iskola felszerelése körül nagyon szigorú, s meg
nem állná kemény dorgatórium nélkül, hogy pl.
glóbusz ne legyen egy osztályban. Az öreg kora-
hagyott tanító, aki 37 éven át folyton meggyő-
ződött, hogy elég okosak az ő diákjai glóbusz
nélkül is, fázott ugyan az új fejtörő tanszerzám-
tól, hanem azért békesség végett mégis vezetett
egyvet hirmondóul a jegyzőségéddel Ujvidéken s
mire a tanfelügyelő megérkezett, tizszer-huszszor
elreccintáta, hogy: Kinder, desz da hást Klópusz;
dasz ihr den Namen wisst's, bis der Schulinspek-
tor kommt!

A tanfelügyelő értesülvén, hogy a glóbusz
új beszerzés, nem kérdegetett róla senkit, sem-
mit; inkább örült annak, hogy ime, megvan a
szerszám, hát már most majd csak használatba
is veszik. Azonban alig húzta ki a lábát, az öreg
tanító rögtön megvizsgáltta az új teher miatt el-
szontyolodott nevendékeket: „Kinder, fercht's euch
net, bis ich da Lehrer bin, kommt die Tamheit nimi
zum Vorschein.”

Hát a zombori szerb néppárt is azt feleli a
Zasztavának, hogy az a viszály, melyet ő látni
szeretne köztünk, míg a mostani tapintatos és be-
folyásos vezetőik megmaradnak, — kommt immer
zum Vorschein. Skorpió.

Hírek.

Kinevezés. A zombori adófölszámolási bizottság
elnökévé a helyigminiszter Grosschmid Gábor nyug. kir.
törv. bírót nevezte ki.

Képviselőválasztás. Titeli rendes levelezőnk
írja: A titeli választókerületben hazafias lelkesedéssel in-
dultak meg a mozgalnak a következő képviselőválasztás
előkészítésére. Határozott jelölt még eddig nincsen ugyan,
de hogy Dimitrievicet, a kerület mostani képviselőjét
nem fogják megválasztani, az már bizonyos. Ismeretes
beszédével igyekezett ugyan a hazaelenes intencióktól
vezérelt ultra szerbeknél behízelegni magát, de célt nem
ért, mert az egész kerületet, de leginkább a hazafias ér-
zelmű szerbeket kompromittálván, most már hallani sem
akarnak róla. A jövőre nézve jó lesz tehát megtudni a
szerb ultráknak, hogy maga a szerb intelligencia fogja
megóvni a könnyen félrevezethető népet a Dimitrievics-
féle jelöltektől, kik saját hazájuk ellen lázítva, a nép fél-
revezetésével akarnak magoknak hasznót, a szerb népek
pedig kárt okozni. Jó lesz tehát, ha Dimitrievics ur szeny-
nyes babérjaival szép esedesen lép a szereplés teréről,
mert tisztességes elemek nem fogják támogatni. —y.

Egy másik levelezőnk pedig a következő tudó-
sítást közli velünk: A titeli választókerületben a szabad-
elvű párt országgyűlési képviselőül Dimitrievics Mihály
jelenlegi kulpini képviselőt léptette fel, ki azonban a
kulpini választókerületben jövőre fel nem lép és így ezen
kerületben pártunknak egyedüli jelöltje Rohonyi Gyula.

A megyei közigazgatási bizottságnak f. havi ülésén
Ferbach Bálint nagybirtokos csakugyan szíves volt
megtenni azt az indítványt, melyet a lap február 15-iki
számában vezércikkül hozott. A közigazgatási bizottság
méltányolván a helyi érdekű iparnak és kereskedésnek
az indokolásban fölsorolt tekintetét, az indítványt pár-
tolólag terjesztette föl az illetékes miniszteriumhoz, hogy
t. i. jégzajlás alatt, midőn a gombsói átkelés el van
zárva, Budapestten keresztül ugyanazon áron szállíttassék
az alföldi vasut dunántúli részeire irányított tehernemű.

Március 15. Kis-Hegyesi levelezőnk írja: Hazánk
függetlenségi harcának e nagy napját, március 15-ét, mi
is ünnepélyesen ültük meg. Az Egyenlőségi Kör helyi-
sége ez alkalommal zsufolóság megtelt bankettelő polgá-
rokkal, kik hazafias felköszöntök és dalok által idézték
vissza e magasztos nap emlékeit. Mondottak felköszön-
töket: Öfelsége a királyra, Kossuth Lajos nagy hazánk-
fiára, a 48-as pártra, Jámor Pálra stb. A kedélyes ban-
kettnek csak a késő est vetett véget.

Közzgyűlés. A Zombor városi könyvtár egylet
1887. évi március hó 27. napján d. e. 10 órakor a vá-
rosháza tanácstermében rendes közgyűlést tart. Tár-
gy-sorozat: 1. Igazgatói jelentés a könyvtár állapotáról. 2.
Mult évi számadás. 3. Folyó évi költségvetés. 4. Indit-
ványok. 5. Tiszviselő, választmány és számvizsgáló bi-
zottság választása. Zomborban, 1887. évi március hó 19.
napján. Falcione Nándor, h. elnök.

Az idén Szabadkán 800 főnyi honvéd tanász-
lóalj fog csoportosíttatni Cziráky S. őrnagy parancsnok-
sága alatt.

Nyilatkozat. Tavasi Lajos nevű egyének a „Bácska” 23. számában megjelent önéletrajzi nyilatkozata folytán értesítem, hogy a kérdéses levél csakugyan ő rája illik. A nyilatkozat értékét illetőleg megjegyzem, hogy nevezett egyént esendőreink f. hó 21-én letartóztatták és Zomborba kísérték. Bezdán, 1887. március 23. Demokrata.

O-Becsén f. hó 19-én éjjel 12 órakor a belváros egyik házában tűz ütött ki. A legközelebbi szomszédok, habár a tűzharang és trombiták hangjaira felébredtek, sokáig nem tájékozhatták magukat a tűz hollétére, mert pedig azért, mert a tűz belülről támadván, a szoba menyezeten harapódzott tova anélkül, hogy az utóára valamit látni lehetett volna. A házban ugynevezett orosz kémények vannak alkalmazva, melyeket csak égetés által lehet tisztítani. Ki tudta azt, hogy egy gerenda éppen a kémény aljába szolgált. Az égetés folytán a gerenda tüzet kapott és így már régóta éghetett anélkül, hogy valaki észrevette volna. A ház lakója, Hoffmann Frigyes aljárásbíró, vette észre s mire ő a nagy füstszagtól vezérelve, harmadik szobájába jutott, a menyezeten egy része már lezuhan, az alatta levő ágyat elpusztította s a többi szoba butora is a füsttől, a reájuk locsolt víztől megromlott, úgy, hogy nevezett lakó tetemes kárt szenvedett. Ki itt a hibás? Az építő mindenestre, de azt hiszik, a kéményseprő nem, mert az nem tudhatta a gerenda létezését. Érdekes lesz a vizsgálat eredménye s ebből kifolyólag a kárterítésre kötelezettség kimondása.

Betörő banda közrekerítése. Dacára, hogy városunkban a közbiztonság rendőrségünk ébersége folytán, mintaszerűnek mondható: az utóbbi napokban egymást követték az apró betörések és tolvajlások. Búrában és Szelenesében néha egy éjjel 3—4 tyuk és ludlopás is történt. Rendőrségünk folyton szemmel tartotta a rovtól előlévő egyéneket; kétszer, háromszor is tartott éjjelente náluk razziát, de eredménytelenül. Végre Nicolits György, előző I. rendőralkalmazottunk tapintatos intézkedési folytán, a többszörös tolvajlások és betörések tettesei, számszerint nyolcan, kik egy egész jól szervezett betörő-bandát képeztek, szerdán éjjel lepré kerültek. A bandának feje valamit Urvics Pája volt, ki társaival csak akkor indult portyázásra, midőn látta, hogy reggel 4 órakor a rendőrségi őrzőjáratok bevonulnak; „akkor szabadon működhettünk” — mint Urvics cinizmusszal megjegyzi. Az alkalmatosság még a nevezett éjjel házmótozást tartott az elfoglaltaknál s egész rakás lopott holmit talált elcsúszva. Konyha-eszközök, zsírral feltöltött ruhakosarak egymásután kerültek elő; a fészker pedig telve volt lopott tyukokkal, kacskákkal és ludakkal. A banda még egyelőre a rendőrség vendégszeretét élvezi.

Meghívó. A „német-palánkai dalárda” folyó évi ápril hó 2-án a Kaszinó nagytermében táncdal egybekötött hangversenyt rendez. Belépőtíj: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté esti pont 8 órakor. Műsor: 1. „Magyar dalárinduló”, kaddal Huber Károlytól, előadja a dalárda. 2. „Abraham”, Leybachtól, zongorán előadja Kohn Zs. urhély. 3. „Pókainé”, Gyulai Páltól, szavalja Fejes Ágoston. 4. „Bardalok”, Bartalos és Wuschingtól, előadja a dalárda. 5. „Barcarolle”, Mendelssohntól, cornet-szóló, zongorakísérettel előadják: Singler és Jelinek. 6. „Stille”, duett Schubertől, zongorakísérettel éneklük: Semmig Károlyné uró és Jankovits Konstantin. 7. „Dominyi” szerbdal, előadja a dalárda. 8. „Miserere”, Verdítől, hegedű, gordonka és zongorán előadják: Singler, Jelinek, Kapp és Kovács. 9. „Polka” Martinecztől, zenekarkísérettel előadja a dalárda.

Ó-Becséről írják: A regále-ügynök végleges rendezése oly égető szükségévé vált már, hogy ezt hosszabb időre elodázzák, az állampolgárok legnagyobb kárával járna. A bérleti idők leteltével rendszeresen új bérlők kezébe jutván e jog gyakorlata, míg a régi bérlő nagy nehezen annyira vitte a dolgot, hogy a törvényt pótló miniszteri és kereskedelmi s iparkamarai rendeletek és határozatok közt felismerhetette azt, a mely a bérlő és kímérek érdekeit némileg összehangja hozza, az új bérlő mint Izraelben idegen csakis azt ismeri fel és tanulja meg, a mely ő reá legkedvezőbb s így egymásután következik a lepecsételések, elkobozások, mindannyi esekelmény hatóság előtt való bepanaszolást követő vonván maga után. A törvények és rendeletek helytelen magyarazata rendszerint panasztól bérlőt vesztessé, panaszos kíméret nyertessé teszi ugyan, de azért az egyes polgárok folytonos zaklatásának vannak kitéve. — Érdekes az, ami a napokban a közel szomszédban történt. Egy ó-becei jó nevű kereskedő éjjel után Zentára ment borért. A bort azonnal megvásárolta, kocsira rakatta és re bene gesta indult haza felé. Ada községbe érkezvén, maga is megkívánta a falatozást, a jószágát sem ártandott egy kis abrak. Megáll a kocsi a vendég előtt, ő bemegy kis reggelire, a kocsis pedig a lovaknak hányt oda kis enni-valót. Alig teszi be az első falatot, lélekszakadva jön egy ismeretlen ur ember, megtámaszja és kijelenti, hogy ő levén a regále-bérlő, meg nem tűri, hogy ott merjen időzni, mert kötelessége lett volna az illetőnek ő nála azonnal jelentkezni s mert ezt nem tette, rögtön pakkoljon tovább. Hát ez igen kellemes meglepetés és nem tudható, vajjon ez csakugyan jogában volt-e az illető állítólagos bérlőnek akkor, mikor az ó-becei kereskedő az utcán állott meg kocsijával, tehát esempészkedést akarva sem követhetett volna el, de hát a bérlő is valami uton-módon a község végén valahol nevére és lakását kifüggeszthetné, hogy a kereszttulatózó azonnal tudná, hol kelljen tisztelnie? Denique a regále-bérlők nagy urak s hogy ezen uraskodásuk korlátok közé szoríthatassék, mielőbb törvényhozásilag korlátok közé szoríttatva rendezni, nehogy a békés polgárok sérelmeket szenvedni kénytelenintessenek.

Ismeretlen tartózkodású hadkötelesek. Az utoncozásra felhívott és az ismeretlen tartózkodású hadkötelesek számadatai közt némely járás területén különösen az ideit nagy aránytalanság mutatkozik, hogy a honvédelmi miniszteriumban kétség merült fel azért, hogy ez utóbbiak névjegyekének összeállítására a fennálló szabályok szigorú megtartása mellett történik-e. Ennélfogva a miniszter közzéadta a törvényhatóságokat, hogy a megjelölt sorozó járásokról a teljes ismeretlen hadkötelesek névjegyekét az azokhoz tartozó okiratokkal és jegyzőkönyvekkel együtt haladéknélküli beküldjék és a megye alispánja vagy valamely központi szakértő tisztviselője által pontosan átvizsgálta, hogy a védőtörvényi utasításnak s az ide vonatkozó miniszteri rendeleteknek megfelelően vannak-e szerkesztve. Az eljárás eredményére vonatkozó jelentés május 31-ig terjesztendő fel a miniszterhez.

Sorozás folyik e héten a „Vadászkürt”-ben a zombori járási kerület községeiből. Az eredményt jövőre közöljük.

A „Branik” című újvidéki szerb lap utolsó száma dr. Dudas Gyulának „A szerbek és Rákóczy” című dolgozatát közli tárcájában. Ugyanezen számban Konyovits Jusztin zombori virilista a következő nyilatkozatot teszi közzé: A „Zasztava” 33-ik számában egy zombori cikk jelent meg, mely szerint Kocskár Zsigmond urat én léptettem föl képviselőjelöltül. Ezen hirt rosszakaratu koholmánynak nyilvánítom. Zombor, 1887. március 18. Konyovits Jusztin.

Hymen. Szabadkán Schererer Fábán kir. törvénytírási aljegyző jegyet váltott Joó Juliával.

Hajóval szárazon. Bajszáról írják: Nálunk f. hó 16-án bebizonyította két uracs, hogy hajóval nemcsak a vizen és légben, hanem a száraz földön is lehet utazni. V. G. urfi és sashalmi V. J. ur felhasználta f. hó 16-án a jeges utat és rózsa állapotban Ladikba szálltak V. G. udvarában, a Ladikba elhelyezték az utazásra szükséges erősítő szereket, és így, nem ám vitorlával, hanem 4 esengetyűs ökörral segítségével — „dacára annak, hogy a természet ennek a látványnak öröm- vagy fájdalomkönyvet hullasztott” — körutat tettek a faluban zene kíséretében. Végére befordultak nagy diadal kíséretében V. G. vendéglőjébe, ahol a jól dreszirozott jámbor állatok a sportmeneket a folyosóra is felvették, de az ugynevezett kaszinóba, dacára minden erőmegfeszítésnek, már nem tetszett bemenni nekik.

Pályázat. Zombor sz. kir. város tanácsa részéről elhalálás folytán üresedésbe jött évi 660 frtnyi javadalmazással járó adóosztályi állásra pályázat nyíttatik. Egyben felhívtnak a pályázni szándékozókat, hogy az 1883. évi I. t. e. ben előírt minősítéseket és esetleg eddigi szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat 1887. évi április hó 4-ig bezárólag Sándor Béla megyei főispán ur Ó Méltóságánál nyújtsák be. Kelt Zomborban, 1887. évi március hó 21-én tartott városi tanácsülésből. Polgármester helyett: Vukicsévits Péter, tanácsnok.

Újvidéken e hó 21-én a szerbek néhány szövi-vője előtervezetet tartott egy nagy választási tanácskozás előkészítése iránt, melyben azonban sok vidéki meghívott „elfoglaltsága miatt” nem jelent meg. A hely és nap már ki van jelölve, de csak néhány nap múlva lesz közhírre téve.

A lefolyt vásárra behajtatott szarvasmarha: az ó-sztopári kapun: szállásokról 51 és vidékről 47, összesen 98 drb. Az apatini kapun: szállásokról 13, vidékről 11, összesen 24 drb. Bajai kapun: szállásokról 33, vidékről 18, összesen 51 drb. Szivai kapun: szállásokról 119 drb, vidéki 25. Összesen 144. Mindössze tehát a f. hó 20-án és 21-én tartott vásárra behajtatott: 317 drb szarvasmarha.

Szelenesében szerdán reggel több házon levélt találtak, melyen az volt rá írva, hogy az illető ház harmadnapra föl lesz gyűjtva. Ugy látszik, hogy a dolgot valami éretlen suhanék ügyetlen tréfiája akar lenni.

Ami nálunk is elkölne. Házbérlő-takarékpenztár. A házbérlés rendszeresen ismétlődő kellemetlen-ségeit a nagyobb városok lakóinak legnagyobb része ismeri. Különösen a szegényebb néposztály fél az ugynevezett bérnegyedektől, melyek nem egy nyugtalan éjlet okoznak sok embernek. A szegényebb néposztály e baján segítendő, illetőleg a házbérléssel megkönnyítendő, Drezdában néhány évvel ezelőtt éltelvaló vállalat, egy házbérlő-takarékpenztárt kezelt. E takarékpénztárba a bérlők hetenkint fizetik be a házbérlő felrakható kisebb összegeket; melyek a házbérlő fizetésig a szükséges összegre felszaporodván, az illetőket felmentik a terhes fizetési gondtól. A pénztár eleintén prémiumokat is fizetett a betevőknek, 1883 óta azonban csak olyanokat részesít prémiumban, akik 240 márkánál kisebb házbérlő fizetnek. A takarékpénztárt módosabbak is igénybe veszik. A házbérléssel megkönnyítésen kívül e takarékpénztárnak az a jó oldala is van, hogy néhány száz embert takarékos-ságra és rendre szoktatott.

Bácsi Lajos 6-ik (szabadkai) fődandárbeli sz. á. honvédelmi miniszter tisztjára rangjával lemondott.

Szakácsy Sándor kulai plébános és e. kano-nok, korára tekintettel, az esperesi teendőkét saját kérelmére fölmenteték, helyébe Martin József filipovai plébános ker. esperessé neveztetett ki; jegyzővé pedig Krappenheim József vepróváci plébános.

Kinevezés. Dr. Csereyus Gábor, kalocsai járás-bíróiásági gyakornok, a bajai járásbíróasghoz aljegyzővé neveztetett ki.

A városunkban letelepült, helybeli származású dr. Donoszlovits Vilmos egyetemes orvostudor lakása április 1-től a r. kath. elemi iskola megettől Eirich-féle házban lesz.

A hivatalos lap esztörtök száma közli: Ó esász. és ap. kir. Felsőleg március 23-án kelt legfelsőbb elhatározásával Jankovich Aurél Szabadka és Baja városok főispánját ezen állásától saját kérelmére, hű és buzgó szolgálatainak elismerése mellett felmentvén, megszegedi, Baján Paresetich Félix újvidéki főispán végezzé ideiglenesen e hivatal teendőit.

Irodalom.

„Új Nemzedék”. Ez a címe egy mindenféle nagy érdeklődést keltő új szépirodalmi és társadalmi hetilapnak, mely komoly szakavatottsággal, nemes formában, ritka ösztönzettel szól társadalmi bajainkról, közéleti és irodalmi viszonyainkról. Az előttünk fekvő tozatos tartalma eredeti beosztása, rendkívül gazdag, változatos tartalma eredeti beosztása, rendkívül gazdag, mindvégig lebilineselik. A lap szerkesztői Palagyi Menyhért és Varsányi Gyula. Az első egy „Előhang”-ban az önköltözésről méltóságos jelentőségét fejtegeti, az utóbbi Kisteleki Ede és Vértési Gyula tehetséges fiatal írók élet-ben Beniczkyé Bajza Lenke regényeiről igen szel-lemes kritikát olvasunk. Éles epigrammok tarkítják a lap különböző rovatait. „A közélet”-ben a képviselőházi szó-ság-ról írt és a március 15-iki ünnepélyekkel kapcsolatos című rovatok a magyar társadalmi élet rajzát fogják nyújtani és az utóbbira a lap kiváló gondot fordít. A „Köznevelődés”-ben népszerű tudományos cikkeket

olvasunk a földregészekről, tanügyi híreket, érdekes apróságokat stb. Az „Új Nemzedék” Székely Aladár kiadásában (Budapest, Dob-utca 14.) jelenik meg, előfizetési ára egész évre 6, félévre 3, negyedévre 1 frt 50 kr. Kívánatra a kiadó készséggel küld mutatvány-számot. Melegen ajánljuk a t. c. olvasóközönség figyelmébe.

Bezdán, 1887. március hó 20.

Vidékünkön majdnem minden községnek meg van a maga nevezetessége. Így Apatinnak szünyogkirálya, Szt.-Ivánnak Simonkája, Bezdánnak pedig saját külön excentrikus fölfogású ellenzéke, mely ha elveinek (ha ugyan van ilyen) megfelelő nevet választana, az körül-belül így hangzanék: Anarkisztikus-mérsékelt ellenzéki-antiszemita párt.

Ez a párt azt hiszi, ha földadatát lelkiismeretesem akarja teljesíteni, hát minden embert, aki nem tart vele, ócsárolni, szidni kell, okvetlenül ellenséges lábbon kell vele állni és ártani, ahol csak lehet.

Szükségesnek tartja külön ellenzéki bálákat rendezni, ahova zsidót meghívni föbenjáró bűn.

Olvasókörünket zsidót zsidó helyébe alakították; a kaszinót pedig zsidógyülekezethez deklarálták, melyet ergo mint belpolitikát kerülni kell.

Elemében van e párt, ha valami választásra kerül a sor. Hónapokig tart ilyenkor a házalás, a szavaztögdösés, amikor ellenfeleikre a legképtelenebb rágalmatokat szójják és mint bebizonyult, a büntető törvény paragrafusaiha ütköző tettektől sem riadnak vissza.

Van községünkben egy kölcsönös szegélyző-egyesület, mely eddig forgalmának nagyságát tekintve, bámulatos és a környéken hasonló intézetek által alig fölmutatható eredményt ért el, ami csakis vezetői bagalmának, képességének és tapintatának vezetőkönhet.

E vezetők, kik részben derék tanító-karunkból kerülnek ki, nagyobbára a kormány pártívei. Ez azonban olyan bűn, mely mellett az oly apróságok, mint képesség, szorgalom, elért eredmény, számba sem jöhetnek.

Az ellenzék kimondta, hogy bukniok kell. Már f. évi január hóban őhajtotta a tisztviselőség a szokásos évi közgyűlést megtartani, de az, az ellenzékieknek a gyűlésen tanúsított botrányos lármája miatt lehetlenné vált.

Az új közgyűlésre határnapul f. hó 18-a lett kitűzve és meg is tartva.

Ellenzéki részről erősen készültek rá, nagy volt a korteskedési hajszja s mint már említettem, ilyenkor, de különösen ez alkalommal éppen nem válogattak az eszközökben.

A gyűlés maga, tekintve a viszonyokat, elég nyugalmasan folyt le és a kormánypárt fényes (500 szónyi) győzelmével végződött.

Az egyesület élére Csirszka Konrad igazgatóval együtt a volt s kipróbált tisztviselők újból megválasztattak.

Az ellenzék érdeme, hogy e választást politikai pártok harcává tette és alkalmat nyújtott a kormány-pártnak fölgyne kimutatására.

Hálás akarván érte lenni, följegyzem az ellenzékek a gyűlésen kivívott néhány erkölcsi sikerét. R. lábyuművész, az ellenzék közelmúlti pártelnöke és dísz-szónoka, az igazgatóság egyik indítványára imigyen replikázott: „Ha az uraknak ez most jutott eszébe, mért nem mond ták előbb.” H. zombori ügyvéd, ez alkalommal vezére az ellenzéknek, az általa tégnap is olvasott keresk. törvénynek idevágó paragrafusára hivatkozott és az indítványt avval ellenkezőnek nyilvánította. Szerenestlenségére kéznél volt az említett törvénykönyv, melyből nyomban kimutatták, hogy a citált paragrafut tévesen fogta föl.

Végül, hogy az ellenzékieink eszközeit némileg megvilágítsam, a következő incidentet kívánom fölemlíteni. Javában folyt a szavazás. Egy tulajdonai nevére került a sor. Nevében, egy Bezdánban kiállított meghatalmazás alapján, egyik ellenzéki férfiú szavaz. Véletlenül jelen volt egy rokona az állítólagos meghatalmazónak, s megrótránkozva jelenti ki, hogy ez az ember több mint fél év óta nem volt Bezdánban. Az ellenzékiek meghökkennek, s a meghatalmazást az ellenzéki bizalmi férfi darabokra tépi. Névirólul és tanul egy ellenzéki fökolompos volt a meghatalmazás alá írva.

Demokrata.

Trágya-kezelés.

Felolvasta Szobonya Bertalan, az adai gazdakör elnöke, az ottani gazdakör január 23-iki összejövetelén.

(Vége.)
E célból közel az istállóhoz kiválasztunk egy helyet, ahol az esővíz a trágyát el nem mossa s a legdrágább anyagot, a trágyalevet el nem viszi. Kímérljük a helyet s azt mondjuk, hogy 20 db. számos jószágunk van, ennek a trágyáját 20 □ öl területen összegyűjt-hetjük, azaz minden darab marhára számítunk egy □ ölet. Ha most már a szélességet 4 ölben akarjuk megszabni, akkor a hosszúságunk 5 ölet adunk, mert e két szám egymással sorozva, adja meg a 20 □ öl területet. A területnek minden szögletére egy-egy karót verünk le s a karókon belül eső terület följét kiássuk és kihordjuk a gödör egyik vagy másik, vagy mind a két oldalára. Az ásást folytatjuk mindaddig, amíg a mélység legalább 4—5 lábnyi nem lesz.

Megjegyezni kívánom, hogy a gödör két egymásnak szemközt fekvő oldala lehet meredek is, de a másik két oldalon olyanok kell lenni, hogy azon székérrel könnyen ki- és bejárhassunk még teherrel is, mert a fenékrágyát is ki kell hordani.

Ha a 4—5 láb mélységben megállapodtunk, akkor olyan kemény, szívós agyagot hordunk be a gödör fenekébe, mint amilyennel az istálló fenekét említettem, hogy ki kell verni. A szívós agyagot elterítjük egy fél láb vastagon s furkókkal, amint csak lehetséges, jól erősen lebunkózzuk, ha talán ez az agyagréteg kemény darabos volna, akkor este az egészét jól megöntözzük s másnapra, ha felszikkadt és megpuhult az agyag, a bunkó-zást folytatjuk. Ha már jól el van simulva az agyag, akkor még egy jó fél lábnyi réteget ráhordunk és éppen úgy leverjük, mint a hogy azt az előbb említettem.

Most már elértük azt, hogy a gödör feneké oly kemény, hogy a vizet sem veszti magába s a trágya leve a földre el nem szökik.

Hát az oldalakkal mi történjék? kérdezhetnek t. gazdatársaim.

Ugyanaz, ami a fenékel történt, hogy t. i. azt is burkoljuk be jól agyaggal, nehogy ott a trágya leve elszivárogjon a földbe. Ha meredek oldalakat hagytunk, akkor igen fűdösen eszelekszünk, ha azt téglafalal látjuk el s ezt a falat a föld színe fölé emeljük 2-3 lábval, hogy miért, majd később megmondom. Ha pedig ezt a kis költséget is sajnáljuk, akkor csinálják mind a négy oldalt lejtésre, verjük ki agyaggal s készen áll a trágyagödör, melyet ma már mint értelmes haladó gazdák „trágyatelepnek“ nevezünk.

Az istállóból kihordott trágyát most már ide ebbe a trágyatelepbe rakjuk le s elsimítjuk, elegyengetjük szépen, úgy hogy minden szál szalma, csaknem takarja egymást, ügyelve arra különösen, hogy a kihordott rakások egymásra halmozva ne hagyassanak; mert ott, hol a halom-rakások egymás mellett széllyelhányatlanul maradnak, a trágya megpenészedik, egyik felén nagyon is megérik, másik felén pedig éretlen marad; pedig a trágyának egyformán érettnnek kell lenni, mert ellenkező esetben a földet nem egyenletesen javíthatjuk.

A penésztől is óvakodni kell, miután az mint előző növény a trágya anyagát pusztítja, s így a trágyát érték-telenebbé teheti.

Az istállóból ily módon mindennap kihordjuk a trágyát s eltergetjük azt szépen s hagyjuk emelkedni a trágya rétegét mindaddig, a míg az legalább 2 lábnyi vastagságra nem nőtt, ekkor be kell hányni egy vékony legfeljebb 2 hüvelyknyi jóféle földréteggel azért, hogy a szárító szél és nap a trágyát ne pusztítsa; hogy a benne levő nedvességet ki ne rabolja és hogy az erjedés korhadás odabenn gyorsabb és tökéletesebb legyen.

A most így behorított trágyatelepre ismét ráhordjuk a trágyát, ismét széllyelhányjuk, mindannyiszor s oda iparkodunk, hogy a mint 2 lábnyi réteg ismét kiünn van, az újra beborítottassék 2 hüvelyk vastag jóféle földréteggel.

Es ez így megy mindaddig, a míg a föld színe felett a trágya legalább egy öl magasságot el nem ért. Mikor ez bekövetkezett, akkor az egész nagy rakást most már vastagon behányjuk földdel s oda iparkodunk, hogy 2-3 hét múlva az egész telep annyira átérjék, annyira átváltozzék, hogy ezután mint teljesen érett trágyát a földre kihordhassuk.

De míg idáig jutunk, több dologra ki kell figyel-münk terjesztetni.

A földdel való behányás azt idézi elő, hogy a trágyában levő gőzök, párák visszatartatnak, nem illanhatnak el a levegőbe s ha kezünkkel belenyulunk e tömegbe, azt tapasztaljuk, hogy az meleg, sőt hogy forró annyira, hogy éget. Ha ezen nem segítünk, akkor az egész tömeg trágyánk megszűszedik s értéktelenné lesz. De azért adott értelmet az Isten az embernek, hogy ennek bekövetkezését akadályozza meg; és pedig akképen, hogy minden 2 lábnyi rétegét e trágyának öntözze meg erősen vízzel, lehetőleg álló vagy folyóvízzel, ha azonban ez közelében nem találkoznék, akkor a jó a kút viz is. Ily módon megszabadul attól, hogy trágyája nagyon felmelegedjék s eléri azt, hogy a kész trágya ezen telepen annyira elkorhad, amennyire éppen szükséges, hogy jól leszátható legyen.

A tökéletesen kezelt és jó trágyának színe hasonló a dohány színéhez, nem sárga, de nem is fekete. A szalmaszálak annyira elkorhadnak legyenek, hogy csak éppen megismerjük azokat; de érettebb, sárformának lenni nem szabad.

A kihordott trágyát iparkodjunk azonnal eltergetni, hogy a föld egyenlő mennyiségben részesüljön a termékenyítő anyagban. Kupacokban hagyni a trágyát semmi körülmények között nem szabad, mert annak az a hátránya van, hogy ha jön egy eső, az egész rakást átáz-tatja, a trágyalevet kimossa s a föld azon ponton tul-ságosan megjavul, mellette pedig sovány marad s a vetés foltos lesz.

El kell tehát teregetni azonnal a trágyát s nem engedni meg azt, hogy az rakásban maradjon csak egy napig is.

Van még a trágyakezelésnek egy módja itt elter-jedve, amit kárhoztatni eléggé nem tudok.

A kiscsarda kihordja trágyáját udvarából, hogy az ne foglalja el ott a helyet s hogy szántóföldjéből se vesszen el egy talpalattnyi sem haszontalanul, kirakja azt szépen az ut egy részére vagy éppen az árokba. Arra nem gondol azonban most sem, később sem, hogy ezen az udvarban rosszul kezelt trágya legalább itt rakassék össze rendben, hogy a szél és nap ki ne szá-rítsa, az eső ki ne lugozza, hanem ott hagyja heverni, úgy a hogy azt a eseléd a szekérről letúrta.

Ezen eljárás nagyon helytelen, mert a trágya leg-értékesebb részei haszontalanul illanak el s mire arra kerül a sor, hogy azt a gazda leszántsá, jóformán fele értékűvé válik.

Ajánlom tehát a kiscsardának azt, hogy ha már okvetlen ki kell hordania trágyáját, rakja le azt szépen szántóföldjének olyan pontjára, mely művelés alá esik, hogy inkább az a darab térség javuljon a kilugzott trá-gyaleve által, mint az árokpartja, vagy az ut egy része. Azután rakja ezen trágyát szép rendben fel, borítsa be egy jó fellábnyi földdel, hogy az eső, nap és szél behatolásától a megóvassék és hogy a trágya az erjedésen lehetőleg tökéletesen menjen át.

Ennyit ez alkalommal, jövőben bővebben a takar-mánytermelésről.

A borok kezelése.

A borok utóerjedése.

Utóerjedésnek nevezzük az újboroknál kiváltképen a tavaszi vagy nyári melegebb időszak beálltával bekö-vetkezni szokott forrást, az újbor elkezdi forni, midőn a pince levegője magasabb hőfokra emelkedik. Ezt sokan a szőlőtöke megindulásával és a szőlővirágzásal hozzák összefüggésbe.

Ha az első, ugynevezett zajos erjedés egyenlő hő-fokú erjesztő-kamarában ment végbe megszakítás nélkül és a must tökéletesen kiejert, úgy az utóerjedés nem fog bekövetkezni még szőlővirágzáskor sem.

Ha azonban a zajos erjedés csak változó hőmér-sékű borházban vagy pincében eszközöltetett, úgy az újbor ismét erjedésbe jön az előbb említett melegebb időszak beálltával, újra feldagad, megzavarosodik, habár már előbb megtisztult is, arra kell legjobban vigyáznunk, a mint hetenként egyszer-kétszer sorba felvergetjük az akonákat, és ha azok a hordóban fejlett szénsav által

kidobtatnak, avagy a bor kiemelkedik a hordóból, ez biztos jele annak, hogy borunk forr.

Ilyenkor az erjedő borból egy két lopóra valót kive-szünk és ellátjuk a hordót erjesztő erővel, vagy pedig mint közönségesen nevezik kotyogóval esetleg Vollmar-féle lyukas s gummi-karikával ellátott akonával, azonban legegyszerűbb s magunk is könnyen elkészíthetjük, a ho-mokkal gyengén megtöltött vánkossokat alkalmazni, ezen eszközöknek az a célja, hogy a meggyülemlett szénsavat ki-bocsátják a hordóból, de a borhoz sem levegőt, sem egyéb tisztátlan pornemű testeket nem boesátanak be.

A borok utóerjedése alatt célszerű a pince vagy az erjesztő kamara ablakait nyitva tartani, ezáltal a külső melegebb levegő behatolását elősegítjük s a bor erjedése előmozdítottatik.

Ha borunk az utóerjedésen átment, ezt észrevehet-jük, ha már pezsgés nem hallható és a bor nyugodt, akkor az utóerjedés bevégeződött, ilyenkor első dolgunk a hordót teletölteni, s ha a bor kissé megtisztult, azután lefejtjük, következők:

A borok egyelitése vagy háziasítása.

Ezen munka keresztülvitele nagyobb pincészeteknél igen nagy szerepet játszik, mert tudnivaló dolog, hogy minden évben minőségre nézve nagyon is eltérő borok termenek, tehát a nagyobb bortermelőnek nagyon is ér-dekében áll, hogy borai mind egyenlő minőségűek legye-nek, mert ha nagyobb mennyiségben egy minőségű bora van, sokkal könnyebben tudja azt eladni, mivel a keres-kező is jobban kap rajta, ezen eljárást igen hosszasan lehetne fejtegetni, azonban mint előbb említettem, hogy ez csak nagyobb pincészetek foglalkozó egyéneknek áll érdekében, a t. közönségnek ezen eljárásról csak annyit említek meg, hogy a háztartáshoz termelt borok összeegyenlítése is igen célszerű eljárás, mert miután szőlőültetésünk vegyes fajokból áll, mindenesetre arányta-lanul állnak a jobb fajok a kevésbé jobb fajokkal szembe. De még befolyással van a szőlő fejlődésére annak árnyé-kes vagy napos fekvése is, tudjuk, hogy árnyékos hely-en a cukorképződés nem oly nagy, mintha a tőkék jól ki vannak téve a napsugaraknak, itt a cukorképződés sokkal nagyobb, már most bárhol kezdtük is szüretkor a szőlőszedést, mindenesetre az egyik hordóba szűrt mustunk cukordúsabb lesz a fentebb említett tényezőknél fogva, mint a másik, mi fog következni? Az, hogy ahány hordó borunk van, az annyiféle minőségű, el fog ütni egymástól szesz, sav, zamat, tartalmában és színben is, ezen tehát egy fogunk segíteni, hogy az első vagy második fejtésnél egyelitjük. Eljárásunk a következő lesz, tegyük fel, hogy 6 hordó fehér vagy vörös borunk van, hogy ezen bor mind egyenlő minőségű legyen, össze-fejtjük egy nagy kádba, vagy ha rendelkezünk nagy hor-dóval, úgy abba, ha ezen edényekkel nem rendelkezünk, akkor megcsapoljuk mindenik hordót s az első hordón elkezdve, a már elkészített tiszta tölcsér hordóba mindenik hordóból egyenlő mennyiségben fogunk tölni, míg meg nem telt, s így tovább folytatjuk a festést, mindenesetre itt is a telt hordók irtartalmához mérten elegendő tölcsér edényekre van szükségünk.

Továbbá szoktuk végezni az egyelitést különböző évben termelt boroknál, p. o. ha 1884. évben igen sa-vanyu borunk termelt, mely nem igen izlik, míg 1885. évben jó minőségű bor termelt, ilyenkor a két évbeli termést aránylagosan egyelitjük, egyszerűen szájjelés után végezhető, előbb több próbát csinálunk egy-egy füvegbe, természetesen mérték után, s amelyik megfelel ízletünk-nek, azon mérték szerint egyelitjük össze.

A több évbeli borok háziasításánál ugyan a szesz-és savtartalom meghatározása mellett szoktuk végezni ezen munkát, de ezen munka helyes keresztülviteléhez már több eszközökre van szükségünk és nagyobb kombinációt igény-el, ámbár gyakorlott borkezelő szájjelés után is elta-lálja a helyes arányt.

Ezen eljárás gyakorlatba tételét nagyon melegen ajánlom a tisztelt közönségnek, mert ezen munka vég-zése által elérjük azon célt, hogy egész esztendőben egy minőségű bort tethetünk az asztalra. És már most áttérek:

Heinrich,
bor. vindortanító.

Naptár. Március.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
25 Pent.	Gy. olt. B. A.	Gy. olt. B. A.	13 Nicephor
26 Szom.	Manó	Manó	14 Benedek
27 Vas.	B 7 Rupert	B 7 Judica	15 D 4 Agap v.
28 Hétfő	Gusztáv	Malehus	16 Sabina
29 Kedd	Cyryllus	Eustach	17 Elek

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Zombori Takarékpénztár.

HIRDETMÉNY.

A Zombori Takarékpénztár bér-házában

az első emeleten a saroklakás:

4 utcai szoba, nagy előszoba, konyha, kamara, pince és padlás

1887. évi május hó 1-től bérbeadó.

Bővebb értesítést ad

a Zombori Takarékpénztár
Igazgatósa.

4-2

279. szám.

1887.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróóság 7671/p. 1886. számú végzése által Mandl és Uffenheimer budapesti cég já-vára Rajner Cecília ns-militiási lakos ellen 1887. évi 12 kr tőke, ennek 1886. évi október hó 11. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 34 frt 15 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végre-hajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 415 frtra becsült rőfös árúk és egy tehenből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 176/1887. sz. kiküldést ren-delő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ns.-Militi-esen alperes lakásán leendő eszközzésére 1887-ik évi április hó 4-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingósá-gok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el-adatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1887. évi március hó 20-án.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Olesó bútorok.

Egy Ottoman

3 vánkossal és

4 nagy karosszék,

vörös bőrrrel bevonva, még teljesen

jó karban,

60 frtért eladó.

Bővebb értesítést ad

a Zombori Takarékpénztár

Igazgatósa.

3-2

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási tár-sasági bezdáni ügynökség tisztelettel értesíti az üzleti feleket, hogy további intézkedésig liszt és őrlőtermények után Budapestről Bezdán és Zom-borig 36, Szivac, Cservenka, Kúla és Verbászig pedig 48 kr, beleértve valamennyi mellékköltsé-geket, 100 kiloként számíttatik, ezen tételaktól a fenti számlát az év végén az

eredeti feladó vevények

előmutatása mellett (melyek az illető malmoktól beszerezhetők) külön 10 % (refactiót) visszatérítést engedélyez.

Bezdánban, 1887. március 1-én.

3-1

Az ügynökség.

1116. szám.

1887.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásghí kir. járásbíróóság 2574/1886. számú végzése által Hahn József kulai lakos javára, Kopsitz Pál, Müller Adám és Kopsitz József filipovai lakosok ellen 800 frt tőke, ennek 1886. évi július hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 102 frt 78 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 408 frt 20 kr-ra becsült különféle házi és gazdasági eszközök, úgy gabonából álló ingóságok nyilvános árverés útján el-adatnak.

Mely árverésnek az 1116/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Filipován leendő eszközzésére 1887-ik évi március hó 31-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hi-vatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. év. LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1887. évi március hó 22-én.

Gruda Károly,
kir. bir. kiküldött.

Hirdetmény.

Az alulirt

zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága

közhirre teszi: miszerint a nagyméltóságú magyar királyi földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium által engedélyezett

KÉZIZÁLOGKÖLCSÖN-ÜZLETET

saját házunkban (Szt. György-tér I. emelet)

megnyitottuk és hogy ezen ügyosztály létesítése által

arany és ezüst tárgyakra, ékszerekre, értékpapírokra, pénznemekre, úgy mindazon iparcikkre és árukra, melyek romlásnak kitéve nincsenek, három havi időtartamra előlegeket adunk; továbbá hogy

A PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK

váltó-üzletének képviselőjét

megnyertük, mely által

állami értékpapírok, sorsjegyek, záloglevelek, arany és ezüst pénznemek vételét és eladását a napi árfolyam szerint eszközöljük.

Igérvények minden huzáshoz

kaphatók nálunk, mindennemű szelvényeket beváltunk és nyereségeket leszámítolunk, fentnevezett bank által kiállított részletveket mindazon sorsjegyekre, melyek a budapesti tőzsdei árfolyamon jegyezve vannak, tetszés szerint fizetendő három havi részletek mellett kibocsátunk.

Ajánljuk különösen, óvadékok és bánatpénzek letételére alkalmas, a nevezett bank által kibocsájtott

4¹/₂ és 5⁰/₀-os zálogleveleket

és végre eredeti

„Bazilika“ (Dombau) sorsjegyeket

folyó évi június hó 1-én történendő huzáshoz 8 frt 30 kr-ért darabját.

Az értékpapírok vételére és eladására vonatkozó felvilágosításokat zálogosztályunk üzletvezetője ifj. Radoszavlyevits György ur mindenkor készséggel megadandja.

Ennek kapcsán van szerencsénk a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy intézetünknel a folyó számla szerinti betételek után 5⁰/₀, fél évig felmondhatlanul hagyandó betételek után 5¹/₂⁰/₀ és végre egy évig vagy azon túl hagyandó betételek után 6⁰/₀ kamatok

számíttatnak, azon megjegyzéssel, hogy intézetünk minden oly pénzbetételt, mely legalább nyolc nap alatt föl nem vétetik, azon előnyben részesít, hogy a betételt követő naptól a visszafizetést megelőző napig kamatosíttatni fog, és hogy valamennyi betételek után az adót maga a bank fogja viselni.

Zomborban, 1887. évi március hó 1-én.

A zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága.